

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Biolan, F. Ronkes Agerbeek i N. von Lingen, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: *La Française des jeux* (Boulogne-Billancourt, Francja) i *Groupe Lucien Barrière* (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci D. Théophile i P. Mèle)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 3333 z dnia 21 maja 2010 r. uznającej za zgodną z rynkiem wewnętrznym oraz porozumieniem EOG koncentrację przedsiębiorstw polegającą na nabyciu przez *Française des Jeux* i *Groupe Lucien Barrière* wspólnej kontroli nad przedsiębiorstwem *Newco* (sprawa COMP/M.5786 — *Française des jeux/Groupe Lucien Barrière/JV*).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) *Groupe Parouche* pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską, *La Française des jeux* i *Groupe Lucien Barrière*.

(¹) Dz.U. C 274 z 9.10.2010.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 stycznia 2012 r. — Henkel i Henkel France przeciwko Komisji

(Sprawa T-607/11 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Konkurencja — Decyzja Komisji odmawiająca przekazania dokumentów krajowemu organowi ochrony konkurencji — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Brak interesu prawnego — Naruszenie wymogów formalnych — Brak tymczasowego charakteru żądanych środków — Niedopuszczalność)

(2012/C 80/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Niemcy) i Henkel France (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciele: adwokaci R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet i É. Paroche)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Khan i P. J. O. Van Nuffel, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych dotyczących decyzji Komisji z dnia 30 września 2011 r. (sprawa COMP/39.579 — Detergenty dla gospodarstw domowych — i sprawa 09/0007 F) oddalającej wniesiony przez francuski organ ochrony konkurencji wniosek o przekazanie mu dla potrzeb

toczącego się przed nim postępowania w sprawie 09/0007 F dotyczącej francuskiego sektora detergentów pewnych dokumentów zgromadzonych w sprawie COMP/39.579.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje odrzucony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 25 stycznia 2012 r. — Euris Consult przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-637/11 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienie publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Usługi tłumaczenia na język maltański — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Zasady przekazywania — Wniosek o zawieszenie wykonania — Utrata szansy — Brak poważnej i nieodwracalnej szkody — Brak pilnego charakteru)

(2012/C 80/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Euris Consult (Floriana, Malta) (przedstawiciel: adwokat F.Moyse)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Darie i F. Poilvache, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 18 października 2011 r. wydanej w ramach przetargu (MT/2011/EU) dotyczącego świadczenia usług w zakresie tłumaczeń pisemnych na język maltański (Dz.U. S 56-090372), w sprawie odrzucenia oferty złożonej przez skarżącą.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2011 r. — TV2/Danmark przeciwko Komisji

(Sprawa T-674/11)

(2012/C 80/34)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: TV2/Danmark A/S (Odense, Dania) (przedstawiciel: O. Koktvedgaard, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego: stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 kwietnia 2011 r. w sprawie środków podjętych przez Danię na rzecz TV2/Danmark (C 2/2003) w zakresie, w jakim instytucja ta stwierdza w niej, że badane środki stanowią pomoc wchodzącą w zakres stosowania art. 107 ust.1 TFUE (motywy 101 i 153 zaskarżonej decyzji oraz część 1 zawartych w niej wniosków).
- tytułem żądania ewentualnego: stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 kwietnia 2011 r. w sprawie środków podjętych przez Danię na rzecz TV2/Danmark (C 2/2003) w zakresie, w jakim instytucja ta stwierdza w niej, że:
 - wszystkie badane środki stanowią nową — i z tego względu podlegającą zgłoszeniu — pomoc (motywy 154 zaskarżonej decyzji oraz część 1 zawartych w niej wniosków),
 - opłaty abonamentowe, które w latach 1997-2002 wpłynęły do TV2, a następnie zostały przekazane ośrodkom regionalnym, stanowią pomoc państwa dla TV2 (motywy 194 zaskarżonej decyzji), a także, że
 - dochody z reklam, które w latach 1995–1996 wraz z likwidacją TV2-Fonden przekazano z tego funduszu na rzecz TV2, stanowią pomoc państwa dla TV2 (motywy 90, 92, 193 i 195 zaskarżonej decyzji oraz tabela 1).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi, że kwestionowana decyzja jest sprzeczna z art. 107 ust. 1 TFUE, art. 14 TFUE oraz protokołem amsterdamskim. Zdaniem skarżącej:

- skarżąca nie otrzymała pomocy państwa, ponieważ badane środki nie przysporzyły TV2/Danmark korzyści w rozumieniu art. 107 TFUE, lecz stanowią jedynie rekompensatę za świadczone przez TV2/Danmark usługi publiczne; skarżąca podnosi następnie, że Komisja nie zastosowała kryteriów określonych w wyroku w sprawie Altmark zgodnie z ich duchem i celem oraz niesłusznie uznała, że te kryteria nie zostały spełnione;
- sporna pomoc dla TV2/Danmark w postaci opłat abonamentowych oraz zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych nie stanowiła nowej pomocy w rozumieniu rozporządzenia proceduralnego⁽¹⁾, ponieważ chodzi tu o środki pochodzące z okresu poprzedzającego członkostwo Danii w Unii Europejskiej;
- opłaty abonamentowe, które za pośrednictwem TV2 zostały przekazane w latach 1997-2002 jej ośrodkom regionalnym nie mogą zostać uznane za pomoc państwa dla TV2/Danmark, ponieważ TV2/Danmark nie jest ich faktycznym beneficjentem, oraz

- środki, które zostały przekazane z TV2 Reklame A/S za pośrednictwem TV2-Fonden do TV2/Danmark i które pochodziły ze sprzedaży reklam nie stanowią pomocy państwa, ponieważ chodzi tu o zapłatę za emisję reklam w programach TV2/Danmark.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. [108 TFUE] (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 stycznia 2012 r. — Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-1/12)

(2012/C 80/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i J. Gstalter, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 7808 wersja ostateczna, z dnia 24 października 2011 r., w której Komisja stwierdziła niezgodność z rynkiem wewnętrznym przewidzianej przez władze francuskie pomocy na restrukturyzację SeaFrance SA przyznanej w formie podwyższenia kapitału pożyczki udzielonej SeaFrance przez SNCF.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy błędnej interpretacji pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 TFUE, skoro Komisja uznała, że rozważny charakter dwóch pożyczek przewidzianych przez SNCF powinien być zostać oceniony łącznie z pomocą na ratunek i restrukturyzację. Zarzut ten dzieli się na dwie części, z których:

- część pierwsza dotyczy faktu, że Komisja błędnie zinterpretowała wyrok Sądu z dnia 15 września 1998 r. w sprawie T-11/95 BP Chemicals przeciwko Komisji (Rec. s. II-3235), a